

[Arbejdsministeren]

dige trafikulykker – i alle de tilfælde påbyder vi de asbestfrie bremses. Men vi synes ikke, at vi her i Folketinget skal påtage os ansvaret for, at vi udsætter uskyldige mennesker for fare ved at gå ind som tekniske sagsbehandlere i noget, som vi overhovedet ikke har tekniske forudsætninger for at vurdere og behandle.

Men vi lover selvfølgelig, at udviklingen vil blive fulgt, og i det øjeblik vore tekniske eksperter i samarbejde med arbejdsmarkedets parter vurderer, at nu er det hensigtsmæssigt, nu er det forsvarligt, nu kan vi gøre det uden at risikere menneskeliv, er det klart, at det bliver gjort, men heller ikke et sekund før.

Hvis man kigger på det næste punkt i dagsordenen, vedrørende pakninger, så har hr. Kaj Poulsen ikke i nogen af sine utallige indlæg kommenteret det, jeg nævnte i min besvarelse vedrørende den ulykke, som var sket ved, at en ny type pakning var blevet blæst ud ved den meget høje temperatur. Jeg vil gerne læse op fra den indberetning, jeg har fra Arbejdstilsynet angående det pågældende uheld:

»Montøren blev ramt i ansigtet af en sky af forstøvet grafit og pådrog sig desuden en mindre forbrænding på den ene arm. Dampudstrømningen var meget kraftig, idet en stor del, muligvis hele pakningen, blev blæst ud på én gang. Dette skyldes efter kredsens opfattelse, at grafitpakningen ved selv en meget lille lækage på det nærmeste vaskes eller blæses ud af ventilen, hvorimod de tidligere anvendte pakninger, som indeholdt asbest, ved en lækage forblev intakte og på plads i ventilen.«

Her har jeg altså et referat fra den ansvarlige tilsynskreds, hvor de tekniske eksperter vurderer, at de tidligere anvendte ventiler ikke ville være blæst ud. Det er ikke ret mange minutter siden, hr. Kaj Poulsen stod heroppe og sagde, at det ville de også ofte kunne blive.

Skal vi så tro på den indberetning, jeg har fået fra teknikerne, eller skal vi tro på hr. Kaj Poulsen, eller egner vi os overhovedet ikke til at diskutere det her i Folketinget? Jeg tror egentlig, det er det sidste, der er tilfældet.

Man siger videre i indberetningen fra Arbejdstilsynet:

»Når ulykken ikke fik et langt alvorligere forløb, skyldes det efter kredsens opfattelse,

at montøren var gjort bekendt med, hvilket pakningsmateriale der var anvendt i den pågældende ventil, og derfor åbnede meget langsomt.«

Hvis vi altså ikke her havde haft en erfarne medarbejder, der vidste, at han var udsat for en risikofyldt, ikke-asbestholdig ventil, hvis det havde været en almindelig reparatør uden denne særlige information, så havde der været risiko for, at ulykken havde fået meget større og meget alvorligere konsekvenser. Så havde han nemlig heller ikke, som det fremgår af indberetningen, bedt alle andre om at gå til side, da han meget langsomt åbnede ventilen, så havde de måske stået i en klump henne foran ventilen; for det plejer der jo ikke at ske noget ved, når det er ventiler med asbestbelægning.

Nej, hr. Kaj Poulsen, de tekniske eksperter har ikke grundlaget for at sige, at vi kan gennemføre substitutionen her og nu, og derfor ville det være fuldkommen uansvarligt og uanstændigt, hvis vi her i Folketinget på nuværende tidspunkt gav os til at følge hr. Kaj Poulsens tekniske råd.

Derfor er jeg glad for, at hr. Estrup har gjort en indsats – efter min mening for Folketingets værdighed – ved at fremsætte det forslag om motiveret dagsorden, som drejer sig om politiske hensigtserklæringer, politiske markeringer over for ministeren, således at ministeren selvfølgelig har at leve op til de politiske markeringer, men har mulighed for efter samråd med sine eksperter at gøre det på en forsvarlig og fornuftig måde.

Jeg skal da heller ikke undlade at sige, specielt efter hr. Kaj Poulsens måde at begrunde forespørgslen på, at jeg betragter det som meget positivt, at hr. Estrup i sit dagsordensforslag fastslår, at regeringens handlingsplan for et asbestfrit Danmark er et væsentligt fremskridt henimod at sikre et asbestfrit arbejdsmiljø. Den markering var selvfølgelig på en måde normalt unødvendig, men sådan som debatten er blevet lagt frem fra Socialdemokratiets og specielt hr. Kaj Poulsens side i dag, synes jeg faktisk det er en ganske nyttig markering, at et flertal her i Folketinget, så vidt jeg kan vurdere, kommer til at konkludere, at der er sket fornuftige fremskridt, og det er væsentlige fremskridt.

Ja, jeg vil sågar anbefale hr. Kaj Poulsen og hans parti, når deres eget dagsordensforslag er stemt ned, at stemme for den af hr.